

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418200787
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4418200787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci - spore žalobcu: Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K., N. XX, zast.: Advokátska kancelária Timoranská & Štefková s.r.o., IČO: 36 813 401, O. K., Podzámska 32, zastúpená JUDr. Ing. Petra Štofková, advokát a konateľ, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu O. K. č. k. 13C/11/2018-160 zo dňa 23. januára 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal náhrady škody v sume 9359,82 €, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu vo veci Okresného súdu Košice II. Er 1Er/62/1997 a nezákonným rozhodnutím (vydaním poverenia v uvedenej exekučnej veci dňa 23.1.1997) a to podľa zákona č. 514/2003 Zb., resp. zákona č. 58/1969 Zb. a tiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškaní. Tvrdil, že uvedená exekúcia bola nepripustná, o čom svedčí i skutočnosť, že okresný súd ju za takú vyhlásil uznesením zo dňa 2.5.2013 v spojení s uznesením KS Košice zo dňa 19.10.2016 a zastavil ju z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej bola exekúcia vedená, nie je spôsobilým exekučným titulom. Tvrdil, že v rámci tejto exekúcie mu bola zúčtovaná suma 9359,82 € titulom trov exekúcie a v tejto výške mu tým vznikla škoda, ktorú si voči žalovanému uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu od vydania poverenia do zastavenia exekúcie a z titulu vydania nezákonného rozhodnutia, ktorým je vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom, ku ktorému by nebolo došlo keby bol exekučný súd postupoval dôsledne a nespôsobilosť exekučného titulu by bol vyslovil v čase vydania nezákonného rozhodnutia, nakoľko už i v tom čase existovala.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že nie sú splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, pretože žalobca nevyužil všetky možnosti proti rozhodnutiu súdu podať opravné prostriedky tak ako to vyžaduje § 3 zákona č. 58/1969 Zb., keď nepodal námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie a tiež nepreukázal vznik škody. Taktiež vzniesol námietku premlčania, keď tvrdil, že k vydaniu upovedomenia o začatí exekúcie došlo dňa 23.1.1997, dňa 3.3.1997 bolo žalobcovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie a od tohto dňa najneskôr došlo k začatiu plynutia 10 ročnej objektívnej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá lehota uplynula v roku 2007 a teda žaloba je podaná oneskorene. Uviedol, že žalobca si svoj nárok voči nemu uplatnil prvý raz žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.5.2017, ktorú žalovaný prevzal 12.5.2017 (až v deň

nasledujúci sa žalovaný prípadne tiež mohol dostať do omeškania). Taktiež poukázal na to, že žalobca si svoj nárok mal uplatniť voči exekútorovi a to prednostne, až potom voči nemu ako žalovanému a tiež na to, že keby si žalobca ako dlžník bol voči veriteľovi riadne plnil svoje povinnosti, nebolo by k exekúcii vôbec došlo.

3. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie podanú žalobu (v plnom rozsahu) zamietol a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že priznáva žalovanému (proti žalobcovi) nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

4. Skutkový stav veci súd prvej inštancie zistil nasledovne:

5. Z obsahu spisu Okresného súdu Košice II. 1Er/62/1997 a obsahu exekučného spisu 1Ex/0027/1997 súd zistil, že exekučné konanie sa na základe notárskej zápisnice N27/96, Nz27/96 zo 6.6.1996 začalo dňa 3.1.1997 na základe návrhu oprávneného, dňa 23.1.1997 bolo Okresným súdom Košice II. vydané poverenie na začatie exekúcie, dňa 3.3.1997 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré dňa 7.3.1997 doručil povinnému, dňa 16.6.1997 mu doručil upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie (voči nim žalobca ako povinný nepodal námietky), následne dňa 20.6.1997 bol vydaný exekučný príkaz, neskôr exekúcia prebiehala predajom nehnuteľnosti, žalobca prvé námietky podal proti dražobnej vyhláske dňa 11.11.1997, ďalšie námietky podával dňa 14.11.1997 proti znaleckému posudku, neskôr podal odvolanie dňa 23.4.2001 proti rozvrhu výťažku. Neskôr dňa 27.3.2002 podal žalobca námietky proti rozvrhu výťažku dražby, ten však bol dňa 2.12.2002 súdom schválený. Dňa 24.2.2005 podal žalobca námietky proti exekúcie, ktoré boli súdom zamietnuté, dňa 27.9.2012 podal ďalšie námietky proti exekúcii a dňa 27.9.2012 návrh na jej zastavenie. Dňa 28.9.2012 podal žalobca návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, exekučný súd uznesením z 2.5.2013 v spojení s uznesením KS Košice z 19.10.2016 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil.

6. Rovnaké skutočnosti konštatuje i nález ÚS SR III.ÚS 117/02-27 z 6.11.2002.

7. Zo žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 11.5.2017 súd zistil, že si ním žalobca uplatnil totožný nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom ako v tomto konaní, ktorý nárok bol postavený na zhodných skutkových a právnych tvrdeniach.

8. Zo stanoviska žalovaného k žiadosti predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 3.11.2017 súd zistil, že žalovaný ju posúdil ako nedôvodnú a nevyhoviel jej pre nesplnenie kumulatívnych predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody.

9. Z konečného vyúčtovania exekúcie 1EX 0027/97 vyhotoveného súdnou exekútorkou JUDr. Lenkou Borovskou (č.l. 37 spisu) súd zistil, že trovy exekúcie predstavovali celkovo sumu 9359,82 €.

10. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na skutkový stav veci, citované ustanovenie § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, citované ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu (§ 1 ods. 1, § 2, § 3, § 4 ods. 1, § 18 ods. 1), článok 46 Ústavy SR, článok 36 ods. 3, 4 Listiny základných práv a slobôd a všeobecné úvahy k zákonným predpokladom pre náhradu škody tvoriacej predmet konania, odôvodnil nasledovne:

11. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žaloba nie je dôvodná a ako takú ju z nižšie uvedených dôvodov zamietol.

12. Z uvedeného je nesporné, že žalobca v uvedenej exekúcii nevyužil všetky prostriedky obrany svojich práv. Nie je relevantné tvrdenie žalobcu o tom, že síce nepodal námietky proti exekúcii, proti ktorým i tak nie je prípustné odvolanie a že využil iné, vyššie možnosti ochrany svojich práv a podával iné opravné prostriedky a návrhy. Je tomu tak preto, že zákon nepozná opravné prostriedky vyššej a nižšej sily, exekučný poriadok stanovuje možnosti kedy proti rozhodnutia súdu, prípadne súdneho exekútora je možné podať námietky alebo odvolanie. Jedným z takýchto prípadov a to základným z nich (a prvým v poradí) je i možnosť podať námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Tento opravný prostriedok žalobca nevyužil, čím nesplnil požiadavku stanovenú v § 3 zákona č. 58/69 Zb.. Je tomu tak napriek tomu, že proti rozhodnutiu súdu o jeho námietkách by odvolanie prípustné nebolo, pretože prípustnosť

podania námietok je otázkou, ktorú súd skúma až následne po podaní námietok a pokiaľ tie podané neboli, je nepodstatné zaoberať sa tým, či proti rozhodnutiu súdu o nich je alebo nie je možné podať odvolanie. Navyše, pokiaľ by žalobca ako povinný bol tieto námietky podal a bol by už v nich tvrdil skutočnosti, ktoré nakoniec viedli k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a k jej zastaveniu (ktoré už i v čase vydania poverenia na začatie exekúcie trvali, nakoľko nimi bol nespôsobilý exekučný titul) bol by sa súd musel ex offo nimi zaoberať a po ich posúdení by bol musel exekúciu zastaviť. Toto svoje zákonné právo žalovaný však nevyužil.

13. Z obsahu exekučného spisu je zrejmé, že žalobca ako povinný proti exekúcii samotnej nenamietal až do 24.2.2005, jeho námietky sa týkali výlučne vedenia exekučného konania, príklepu, a rozvrhu a konania týkajúceho sa týchto otázok, nie však samotného základu exekúcie, ktorým bola notárska zápisnica ako exekučný titul a jej nedostatky žalobca nenamietal.

14. Súd konštatuje, že exekučný súd síce v rámci uvedenej exekúcie nepostupoval správne, keď vydal poverenie na vykonanie voči žalobcovi ako povinnému v situácii, keď exekučný titul nebol titulom spôsobilým na vykonanie exekúcie (ako to vo svojich uzneseniach konštatoval OS Košice II. a KS Košice), avšak žalobca ako povinný v nej nepostupoval s dostatočnou opatrnosťou a nedostatočne hájil svoje práva, čím sám prispel k tomu, že exekúcia vôbec prebiehala a za tejto situácie nemôže zavinenie za vznik škody, ktorá by mu prípadne bola vznikla, pripisovať nesprávnemu úradnému postupu a nezákonnému rozhodnutiu. Navyše, pokiaľ by bol žalobca v postavení dlžníka voči oprávnenému z exekúcie svoje povinnosti podľa zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom bol riadne plnil, nebolo by k exekúcii vôbec došlo, z čoho je zrejmé, že jej začatie zavinil výlučne žalobca sám.

15. Pokiaľ ide o premlčanie nároku na náhradu škody, ktorú námietku vzniesol žalovaný, súd ju nepovažuje za dôvodnú. Je tomu tak preto, že exekúcia síce začala v roku 2007 (správny rok 1997!), kedy dňa 23.1.1997 bolo Okresným súdom Košice II. vydané poverenie na začatie exekúcie, avšak premlčacia lehota nezačala plynúť dňom po vydaní tohto poverenia nasledujúcim. Predmetná exekúcia totiž trvala ďalej a skončila až zastavením 6.12.2016 (dňom právoplatnosti rozhodnutia KS Košice o jej zastavení) a až dňom nasledujúcim, teda 7.12.2016 začali podľa § 106 OZ plynúť premlčacie lehoty (subjektívna i objektívna). Žalobca svoju žalobu podal 15.2.2018, t.j. pred ich uplynutím a teda včas.

16. Pokiaľ ide o použitie § 3 zákona č. 58/1969 Zb. v smere skúmania, či nastali dôvody hodné osobitného zreteľa, súd žiadne takéto dôvody nevzhladol. Takým nie je ani časové hľadisko, na ktoré žalobca poukazoval a to skutočnosť, že od začatia exekúcie prešlo 20 rokov a ani to, či žalobca mohol predvídať budúcu rozhodovaciu prax súdov alebo nie. Táto skutočnosť je celkom irelevantná, pretože bez toho, či žalobca mohol alebo nemohol predvídať budúcu rozhodovaciu prax súdov a bez ohľadu na to, že od začatia exekúcie prešlo 20 rokov, platí, že to bol práve žalobca, ktorý tak ako je to vyššie v odôvodnení tohto rozsudku uvedené, neplnil podmienky zmluvy s oprávneným z exekúcie dohodnuté, čím exekúciu ako takú zavinil a tiež nedostatočne sa zaujímal o možnosti ochrany svojich práv.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) a žalovanému v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Uvedený rozsudok v celom rozsahu včas podaným odvolaním napadol len žalobca domáhajúci s jeho zmeny tak, aby jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené a aby mu bol aj priznaný nárok na náhradu trov (celého) konania v rozsahu 100 %. Súdu prvej inštancie vyčítal to, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnu argumentáciu považuje za nesprávnu a poukazuje na svoju argumentáciu pred súdom prvej inštancie, predovšetkým na skutočnosť, že sa v exekučnom konaní bránil a to dostupnými prostriedkami, predovšetkým podal návrh na zastavenie exekúcie, následkom ktorého bola exekúcia v konečnom dôsledku zastavené. Nesúhlasí s tým, že podanie návrhu na zastavenie exekúcie by malo byť pre účely posúdenia nároku na náhradu škody irelevantným, právne posúdenie v tomto smere považuje za neprimerane formálne a poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 06.04.2011 č. k. I. ÚS 100/2011-4, z ktorého vyplýva, že námietky proti exekúcii sú len jedným z prostriedkov obrany povinného v exekučnom konaní, keď účinnejším prostriedkom obrany je návrh na odklad exekúcie a návrh na jej zastavenie; v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa v súčasnosti účinnej právnej úpravy už námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie

sa nepodávajú a prostriedkom obrany je práve návrh na zastavenie exekúcie. Pokiaľ súd prvej inštancie nevezhliadol žiadne dôvody osobitného zreteľa podľa § 3 zákona č. 58/1969, poukazuje na to, že v danej veci konal s odbornou starostlivosťou, ktorú možno očakávať od osoby bez právneho vzdelania a nemal vedomosť o nespôsobilosti exekučného titulu, keďže jeho posúdenie je otázkou výlučne právnou a túto mal spôsobilosť posúdiť exekučný súd, teda pokiaľ nespôsobilosť exekučného titulu nenamietal a ani nepredpokladal, nemožno mu to pričítať na ľarchu. Exekúcia bola zastavená na základe jeho návrhu, teda na základe jeho procesnej aktivity a nemožno preto dôjsť k záveru, že prostriedky obrany nevyužil, keď exekučné konanie mohlo byť zastavené aj z úradnej moci, preto mu nemôže byť vytýkaná procesná pasivita, aj s ohľadom na to, že práve súd je tou inštitúciou, ktorá mala konať s odbornou starostlivosťou a predísť tomu, aby 20 rokov prebiehalo exekučné konanie na základe nespôsobilého exekučného titulu. Nakoľko exekučný súd v danej veci nepostupoval správne, čo súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (v bode 23) i konštatoval, legitímne očakáva, aby mu bola škoda v dôsledku takéhoto nesprávneho postupu vzniknutá bola uhradená. Trovy exekúcie, ktoré vznikli na základe neoprávnene vedenej exekúcie sú bezpochyby škodou na jeho strane, za ktorú žalovaný zodpovedá. Aj podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý musí mať účinné právne prostriedky nápravy, on inú možnosť účinnej právnej nápravy ako práve v tomto konaní nemal. Má za to, že v jeho právnej veci sú kumulatívne splnené všetky podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. Poverenie Okresného súdu Košice II. zo dňa 23.01.1997 považuje za nezákonné rozhodnutie, pretože bolo vydané na základe nespôsobilého exekučného titulu, keď vedenie exekučného konania na podklade nespôsobilého exekučného titulu považuje za nesprávny úradný postup, škoda mu vznikla vo výške trov exekučného konania a medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou existuje príčinná súvislosť priamej príčiny vzniku škody.

19. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

20. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal i keď mu nárok ako taký vznikol pri úspechu v odvolacom konaní, nakoľko si v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatňoval a žiadne mu v tomto konaní ani nevznikli.

21. Nakoľko sa odvolací súd okrem posúdenia námietky premlčania, stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (podstatné dôvody v texte zvyraznené) v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti aj s ohľadom na odvolacie dôvody poukazuje na to, že

- nezákonným rozhodnutím (s možnosťou opravného prostriedku - námietok) nebolo (už) vydanie poverenia súdu súdnemu exekútorovi (na vykonanie exekúcie), ale (až) upovedomenie o začatí exekúcie vydané Súdnym exekútorom, ktoré rozhodnutie za nezákonné žalobca v žalobe a v zákone (§ 9) vyžadovanej výzve (k predbežnému prerokovaniu - nároku) neoznačil, keď v priamej príčinnej súvislosti so vznikom v spore uplatňovanej škody bolo až rozhodnutie exekučného súdu o schválení rozvrhu výťažku z dražby (č. k. 1Er/62/97-49 zo dňa 02.12.2002), od ktorej skutočnosti si žalobca uplatňoval úroky z omeškania, ktoré rozhodnutie (žalobcom prevzaté 13.12.2002) rovnako nebolo napadnuté opravným prostriedkom žalobcu a nebolo žalobcom v žalobe ani vo výzve žalovanému označené nezákonným, teda (ani) rozhodnutím, za ktoré si nárok na náhradu škody v spore uplatňuje,
- poukaz na prípad hodný osobitného zreteľa a odôvodnenie skutočností pre takéto jeho posúdenie žalobca uviedol až v záverečnom návrhu na pojednávaní,
- nárok žalobcu je z hľadiska dňa podania žaloby a uplynutia desaťročnej objektívnej lehoty počítanej od doručenia mu nezákonného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená (t. j. rozhodnutia súdu o schválení rozvrhu výťažku z dražby), premlčaný a že
- súd nemá právo (právnou možnosť) premlčanie práva odpustiť, resp. na dôvodne vznesenú námietku premlčania neprihliadať a teda nepriznať jej zákonné dôsledky v nemožnosti priznania práva (§ 100 ods. 1 OZ).

22. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).